

ТЖГАТА НА СТАРИЯ ЗАТВОРНИКЪ.

(Разказъ отъ Пиеръ Лоти).

Тази малка трогателна историйка ми разправи моятъ приятел — матрозътъ Ивъ, съ когото служехме на единъ корабъ. — Той току-що се бѣ върналъ отъ прѣносния корабъ, който се готвѣше да отплува за нова Каледония. Тамъ бѣ откаранъ нѣколко затворника. Измежду тѣхъ имало единъ старъ седемдесетгодишъ затворникъ. Той носѣлъ съ себе си малка клѣтка съ пѣстричко врабченце, което пазѣлъ като очитъ си.

Бѣдниятъ, окъсанъ, слабъ старецъ билъ окованъ ведно съ единъ младежъ, който още отъ прѣвъ погледъ не харесалъ никакъ на Ива. Младежътъ постоянно се присмивалъ на своя другар и на неговото врабче.

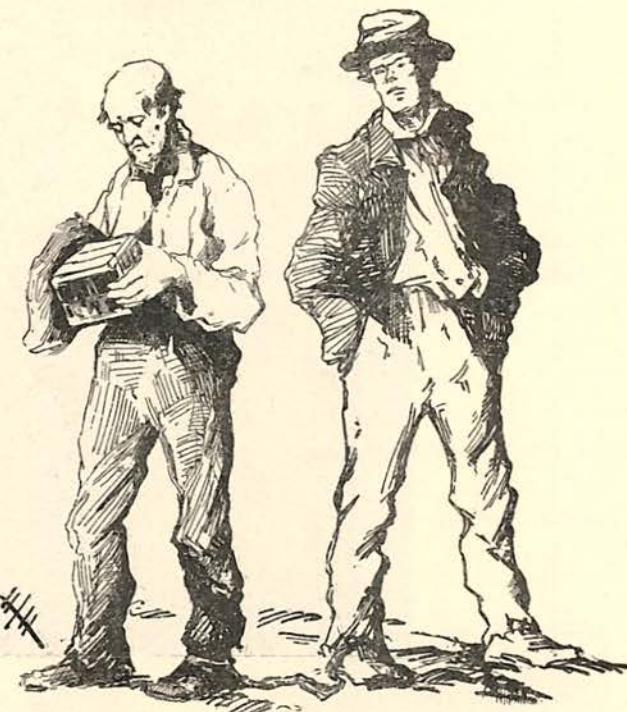
Ивъ се смилилъ надъ бѣдния старецъ и врабченцето му и го заприказалъ.

Отъ разговора Ивъ разбралъ, че има работа съ далеченъ скитникъ, задържанъ пети и шести пътъ за бездѣлие и кражба.

— Но какъ да не крада, — говорилъ старецъ, като безнадежно разтварялъ рѣцъ и тѣжно гледалъ Ива: — когато веднажъ си почналъ, когато не можешъ вече да захванешъ никаква работа и когато хората не искатъ съ нищо да ти помогнатъ? Азъ по-бихъ искалъ да не крадя. Само да ми дадатъ що-гдѣ работа. О! азъ бихъ почналъ да работя, тѣ биха видѣли, какъ азъ мога още да работя! Но никой ме не иска: врѣдомъ, гдѣто подирехъ работа, най-грубо ме изгонваха, защото съмъ билъ затворникъ. А трѣбва да се яде. Послѣдниятъ пътъ ме осъдиха, за гдѣто бѣхъ открадналъ торба картофи, каруцарски камшикъ и една тиква. И помислете сами, мигъръ не можаха да ме оставятъ спокойно да умра въ Франция,

вместо да ме влачатъ тѣй далече. Моите дни и безъ туй сѫ вече прочетени!

И напълно зарадванъ, че се намѣрилъ човѣкъ съ състрадание да го слуша, старецътъ съ гордостъ показалъ послѣ на Ива своето най-скжло съкровище, едничката драгоцѣнностъ, що му оставала на тоя свѣтъ, — малката клѣтка съ врабченцето.

То било малко, опитомено врабченце, което отлично познавало гласа на господаря си. Явно било, че стариятъ затворникъ и малката птичка били близки приятели.

— Ахъ, да бѣше видѣлъ, — казваше ми Ивъ, — какъ се оживи лицето на скитника, какъ радостно заблѣскаха мрачнитѣ му до то-